

ဒေသနာကျမ်း

¹ ဒါဝိဒ် ၏သား တော်၊ မေ့ဒေသနာဆရာ
 ဖြစ်သော ယေရှုရှုလင် မင်းကြီး ၏စကား ဟူမှုကား၊
² အနတ္တ သက်သက်၊ အနတ္တ သက်သက်၊ ခပ်သိမ်း သော
 အရာတို့သည် အနတ္တ ဖြစ်ကြ၏။ ³ လူသည် နေ အောက်
 မှာ ကြိုးစား အားထုတ်သမျှ တို့၌
 အဘယ် အကျိုး ရှိသနည်း။ ⁴ လူ တဆက်လွန် သွား၏။
 တဆက် ပေါ်လာ၏။ မြေကြီး မူကား
 အစဉ် အမြဲတည် ၏။ ⁵ နေ လည်းထွက် လျက်
 ဝင် လျက် ၊ ထွက် ရာအရပ် သို့
 တဖန် ပြေးလျက်၊ တောင် လမ်းသို့ လိုက် ၍ ၊ တဖန်
 မြောက် လမ်းသို့
 ပြန် လည်တတ်၏။ ⁶ လေ သည်လည်း အစဉ်လည်
 သွား၍၊ လည်ပြီး သောအရပ် သို့
 တဖန်ပြန်၍လည် ပြန်တတ်၏။ ⁷ ခပ်သိမ်း သော မြစ်
 တို့သည် ပင်လယ် ထဲသို့
 ရောက် ကြ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ပင်လယ် သည် မ
 ပြည့်
 တတ်။ မြစ် ရေသည် စီး
 ထွက်ရာအရပ် သို့

တဖန်ပြန် သွား တတ်၏။ 8 ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့သည် လူ

မ ပြော နိုင်

အောင် ပင်ပန်း ခြင်းနှင့် ယှဉ်ကြ၏။ မျက်စိ သည် မြင် ၍

မ ကုန် တတ်။ နား

သည်လည်း

ကြား ၍ မ ဝ တတ်။ 9 ဖြစ် ဘူးသော အရာ သည် ဖြစ် လတံ့သောအရာ နှင့်တူ၏။ ယခုပြု သော အမှု သည် ပြု လတံ့သော အမှု နှင့်တူ၏။ နေ

အောက်မှာ အသစ် သော အမှုအရာ မ ရှိ။ 10 ကြည့် ပါ။ အသစ် ဖြစ်၏ဟုဆို ရသော အမှုအရာ တစုံတခုရှိ သလော။ ထို

အမှုအရာသည် ငါ တို့အရင် ၊ ရှေး ကာလ၌

ဖြစ် ဘူးပြီ။ 11 ရှေး ဖြစ်ဘူးသော အမှုအရာတို့ကို မေ့လျော့ တတ်၏။ နောက် ဖြစ် လတံ့သောအမှုအရာ တို့ကိုလည်း၊ ထိုအမှုအရာနောက် ၌ ဖြစ် လတံ့သောသူ တို့ သည် မေ့လျော့ကြလိမ့်မည်။ 12 ငါ ဓမ္မဒေသနာဆရာ သည်၊ ယေရုရှလင် မြို့၌

ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဖြစ် စဉ် တွင်၊ 13 မို ဃ်း ကောင်းကင်အောက် ၌ ပြု သမျှ တို့ကို ဉာဏ် ပညာ အားဖြင့် ၊ ရှာဖွေ စစ်ဆေးခြင်းငှါ နှလုံး ထား ၏။ လူ

သား တို့ ကျင်လည် ရာဘို့

ထို ပင်ပန်း စေသောအမှု ကို ဘုရား
သခင် ပေး တော်မူပြီ။¹⁴ နေ အောက် မှာ ပြု လေသမျှ
သော

အမှု အရာ တို့ကို ငါမြင် ပြီ။ အလုံးစုံ
တို့သည် အနတ္တ
အမှု၊ လေ

ကို ကျက်စား သော အမှုဖြစ်ကြ၏။¹⁵ ကောက် သော
အရာကို မ ဖြောင့် စေနိုင်။ ချို့တဲ့ သောအရာကို မ
ရေတွက် ရာ။¹⁶ ငါ သည် ကိုယ် စိတ် နှလုံးထဲမှာ
ပြောဆို သည် ကား၊ ငါ သည်ငါ့ အရင် ၊ ယေရုရှလင်

မြို့၌

ဖြစ် ဘူးသောသူ အပေါင်း တို့ထက်
ကြီးမြင့် ၍ ပညာ ရှိ ၏။ အကယ်စင်စစ်ငါ့ စိတ် နှလုံး
သည် ပညာ

အတတ်များကို အထူးသဖြင့် လေ့ကျက် ၏။¹⁷ ပညာ
တရားကို၎င်း ၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်

မိုက်မဲ ခြင်းတို့ကို၎င်းပိုင်းခြား ၍ သိ
အံ့သောငှါ ငါ သည်နှလုံး
ထား ၏။ ထို

အမှုသည် လည်း ၊ လေ ကို ကျက်စား သော အမှု
ဖြစ်သည်ကို ရိပ်မိ ၏။¹⁸ အကြောင်း မူကား၊ ပညာ များ
လျှင် ၊ ငြိုငြင် စရာ အကြောင်းများ ၏။ သိပ္ပံ

အတတ် တိုးပွား သောသူသည် ဝမ်းနည်း ခြင်း တိုးပွား
တတ်၏။

2

¹ တဖန်ငါ သည် ကိုယ် စိတ်နှလုံး ထဲမှာ
 ပြော သည် ကား၊ လာ
 ပါ။ ရွှင်လန်း ခြင်းအားဖြင့် သင့် ကိုငါစုံစမ်း မည်။ သို့
 ဖြစ်၍ ၊ ကာမဂုဏ် ၌ ပျော်မွေ့ လော့ဟု ဆိုရာတွင်၊ ထို
 အမှုအရာသည်လည်း
 အနတ္တ ဖြစ်လေ၏။ ² ရယ်မော ခြင်းကို
 သင်သည် အရှုံး
 ဖြစ်၏ဟူ၍၎င်း၊ ရွှင်လန်း ခြင်းကို အဘယ်ကြောင့်
 ဤသို့ ပြု သနည်း ဟူ၍၎င်း ငါဆိုရ ၏။ ³ တဖန်လူ သား
 တို့သည် မိုဗ်း ကောင်းကင်အောက် ၌၊ တသက်လုံး ပြု
 သင့်သောအမှုကောင်း ကို သိ
 အံ့သောငှါ ၊ ပညာ တရားကို လေ့ကျက် လျက် နှင့်၊
 စပျစ်ရည် အလို သို့ လိုက်၍ ၊ မိုက် သောအကျင့်စလေ့၌
 ကျင်လည် ခြင်းငှါ ၊ ငါကြံစည် ၏။ ⁴ ကြီးကျယ်သော
 အလုပ်ကို စီရင် ၍ အိမ် တို့ကို ဆောက် ၏။ စပျစ် ဥယျ
 ဉ်တို့ကိုလည်း
 စိုက် ၏။ ⁵ ဥယျာဉ် အမျိုးမျိုးကို ပြုစု ၍ ၊ ခပ်သိမ်း
 သော အသီး
 မျိုးကို သီးသောအပင် တို့ကိုလည်း
 စိုက် ၏။ ⁶ သစ်ပင် မျိုး နှင့် ပြည့်စုံသောတော ကို ရေ
 လောင်း စရာဘို့
 ရေကန် တို့ကိုလည်း

လုပ် ၏။ 7 ကျွန် ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမတို့ကိုသိမ်းယူ
၍ ၊ ကျွန်သားပေါက် များလည်း ရှိ ကြ၏။ ငါ့ အရင် ၊
ယေရုရှလင်

မြို့၌ ဖြစ် ဘူးသော သူ
အပေါင်း တို့ထက် ၊ ငါ သည်တိရစ္ဆာန်
အကြီးအငယ်တို့နှင့်

အလွန် ရ တတ်၏။ 8 ရွှေ ငွေ ကို၎င်း ၊ ရှင်ဘုရင် နှင့်
ဆိုင်သောဘဏ္ဍာ ၊ ကျေးရွာတို့၌ ခွဲသောအခွန်ကို၎င်းငါ
ဆည်းပူး ၏။ အငြိမ့်

သမားယောက်ျားမိန်းမတို့ကို၎င်း ၊ လူ သား တို့ ပျော်မွေ့
တတ်သော ကြင်လျှာမိန်းမ မောင်းမမိသံ တို့ကို၎င်း ငါ
သိမ်းယူ ၏။ 9 ထိုသို့ ငါ့ အရင် ၊ ယေရုရှလင် မြို့၌

ဖြစ် ဘူးသောသူ
အပေါင်း တို့ထက် ၊ ငါသည် တိုးပွား ၍
ကြီးမြင့် ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ငါ့ ပညာ လည်း

တည် လျက်ရှိ၏။ 10 ငါ့ မျက်စိ တပ်မက် လိုချင်သော
အရာ တစ်ခုခုကိုမျှ ငါမ ငြင်း ၊ ငါ့ စိတ် ရွှင်လန်း စရာ
တစ်ခုခု

ကိုမျှမ ပယ်။ ငါ ကြိုးစား သမျှ တို့၌

ဝမ်းမြောက် လျက်ရှိ ၍ ၊ ကြိုးစား ခြင်း အကျိုး ကို
ခံရ၏။ 11 ထိုအခါ ငါ စီရင် ပြုပြင်သမျှ ၊ ငါ ကြိုးစား
အားထုတ်သမျှတို့ ကိုငါ ကြည့်ရှု ၍ ၊ အလုံးစုံ တို့သည်
အနတ္တ

အမှု၊ လေ

ကိုကျက်စား သော အမှုဖြစ်ကြ၏။ နေ အောက် မှာ
ကောင်း သောအကျိုးတစုံတခုမျှမ ရှိ။ ¹² တဖန် ငါ လှည့်
၍

ပညာ တရားကို၎င်း ၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်
မိုက်မဲ ခြင်းတရားတို့ကို၎င်းဆင်ခြင် ၏။ ရှင်ဘုရင်
နောက် မှာ ဖြစ် သောသူ သည် အဘယ် သို့ပြုနိုင်သနည်း။
ပြုဘူး သည်အတိုင်း သာ ပြု နိုင်၏။ ¹³ သို့ရာတွင် ၊
အလင်း သည် မှောင်မိုက် ထက် မြတ်

သကဲ့သို့ ၊ ပညာ သည် မိုက်မဲ ခြင်းထက် မြတ် သည်
ကို ငါ

သိမြင် ၏။ ¹⁴ ပညာရှိ သောသူ၏ မျက်စိ တို့သည် သူ
၏ ဦးခေါင်း ၌ ရှိ၏။ မိုက် သောသူမူကား ၊ မှောင်မိုက်
၌

ကျင်လည် တတ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူ အပေါင်း
တို့သည် တခု

တည်းသောအမှု နှင့် တွေ့ကြုံတတ်သည် ကို ငါရိပ်မိ
၏။ ¹⁵ သို့ဖြစ်၍ ၊ မိုက် သောသူတွေ့ကြုံ သကဲ့သို့ ၊
ငါ သည် တွေ့ကြုံ လျှင် ၊ အဘယ် ကြောင့်သူ့ထက်
သာ၍ပညာရှိ သနည်းဟူ၍၎င်း၊ ဤ

အမှုအရာသည်လည်း
အနတ္တ

ဖြစ်သည်ဟူ၎င်း ငါ အောက်မေ့ ၏။ ¹⁶ ယခု ဖြစ်သမျှ
သော အမှုအရာတို့ကို နောင်

ကာလ ၌

မေ့လျော့လိမ့်မည်ဖြစ်၍၊ မိုက် သောသူသည် အစဉ် မ
အောက်မေ့သကဲ့သို့၊ ပညာရှိ သောသူကိုလည်း

အစဉ်မ အောက်မေ့ တတ်။ ပညာရှိ သောသူသည် မိုက်
သောသူ သေသကဲ့သို့

သေ တတ်ပါသည်တကား။ 17 ထိုကြောင့် ၊ အသက်ရှင်
ခြင်းကို ငါငြီးငွေ့ ၏။ နေ

အောက် မှာ ပြု သော အမှု သည် ငါ ၌ ခက်ခဲ ၏။
အလုံးစုံ

တို့သည် အနတ္တ
အမှု၊ လေ

ကိုကျက်စား သောအမှု ဖြစ်ကြ ၏။ 18 ထိုမှတစ်ပါး ၊
ငါ သည်နေ အောက် မှာ ကြိုးစား အားထုတ်သော အမှု

အလုံးစုံ တို့ကို ငါငြီးငွေ့ ရသောအကြောင်း ဟူမူကား၊ ထို
အမှုကိုငါ နောက် မှဖြစ် လတံ့သောသူ အဘို့

ငါချန်ထား ရမည်။ 19 ထိုသူသည် ပညာရှိ မည်လော ၊
မိုက် မည်လောဟု အဘယ်သူ ပြော နိုင်သနည်း။ ထိုသူ

သည် ငါကြိုးစား အားထုတ်သမျှ၊ နေ

အောက် မှာငါ့ပညာ ကို ထင်ရှားပြလေ သမျှ သော အမှု
တို့ကို အစိုးရ

လိမ့်မည်။ ထို

အမှုအရာသည် လည်း

အနတ္တ ဖြစ် ၏။ 20 ထိုကြောင့် နေ အောက် မှာ ငါ

ကြိုးစား အားထုတ်သမျှ တို့၌
 မြော်လင့် စရာမရှိ။ စိတ်ပျက်အောင်တဖန် ငါ ကြံစည်
 ၏။ ²¹ အကြောင်း မူကား၊ ပညာရှိ လျက်
 သိပ္ပံ အတတ် နှင့်
 ပြည့်စုံလျက် ၊ အမှု အောင်လျက်
 ကြိုးစား အားထုတ်သော သူ ဖြစ် သော်လည်း ၊ မ
 ကြိုးစား ၊ အားမထုတ်သောသူ ဝင်စရာဘို့ ထိုအမှုကိုစွန့်
 ထားရမည်။ ထို
 အမှုအရာသည် လည်း
 အနတ္တ အမှု၊ အလွန် ဆိုး သောအမှုဖြစ်၏။ ²² လူ သည်
 နေ အောက် မှာ ကြိုးစား အားထုတ်သော အမှု
 အလွန်စိတ် စွဲလမ်း သောအမှု၊ အလုံးစုံ
 တို့၌
 အဘယ်
 အကျိုးရှိ သနည်း။ ²³ သူ ၏နေရက် အပေါင်း တို့သည်
 ဝမ်းနည်း ခြင်း၊ သူ
 ၏အလုပ် အကိုင်လည်း
 ငြိုငြင် ခြင်းဖြစ်၏။ ည၌ အခါ၌
 ပင်
 သူ ၏စိတ် နှလုံးမ ငြိမ် ရ။ ထို
 အမှုအရာသည်လည်း
 အနတ္တ ဖြစ်၏။ ²⁴ စား သောက် ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ကြိုးစား
 အားထုတ်ရာ၌
 စိတ် နှလုံးပျော်မွေ့ ခြင်းငှါ၎င်း၊ လူ

၌ ကောင်း သောအခွင့် မ
 ရှိ။ ဘုရား
 သခင်၏ကျေးဇူးတော် ကြောင့် သာ ၊ ထိုသို့ သော
 အခွင့်ကို ရနိုင်သည်ဟု ငါသိမြင် ၏။²⁵ ဘုရား သခင်၏
 အခွင့် မရှိဘဲ အဘယ်သူ စား ရ သနည်း။ အဘယ်သူ
 ခံစား ရသနည်း။²⁶ ရှေ့ တော်၌ ကောင်း သောသူ အား
 ဉာဏ် ပညာ၊ သိပ္ပံ
 အတတ်နှင့်
 ဝမ်းမြောက် ခြင်းအခွင့်ကိုပေး
 တော်မူ၏။ အပြစ် ရှိသောသူအား
 ပင်ပန်းစွာ အလုပ်လုပ်ရသောအခွင့်ကို၎င်း၊ ဘုရား
 သခင်၏ရှေ့ တော်၌ ကောင်း သောသူအား
 ပေး စရာဘို့ ၊ ဆည်ဖူး သို့ထား ရသောအခွင့် ကို၎င်း
 ပေး တော်မူ၏။ ထို
 အမှုအရာသည်လည်း
 အနတ္တ အမှု၊ လေ
 ကိုကျက်စား သော အမှုဖြစ်၏။

3

¹ ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာတို့သည် မိမိတို့အချိန်
 ရှိ၏။ မိုဗ်း ကောင်းကင်အောက် ၌ ကြံစည် သမျှ
 အသီးသီး
 တို့ကို ပြုရသောအချိန် ရှိ၏။² ဘွား ချိန် နှင့် သေ ချိန်
 လည်းရှိ၏။ စိုက်ပျိုး ရသောအချိန် နှင့်

စိုက်ပျိုး သော အရာကို နှုတ် ရသော အချိန် လည်း ရှိ၏။ 3 သတ် ရသော အချိန် နှင့်

အနာ ပျောက်စေရသော အချိန် လည်း ရှိ၏။ ဖြိုဖျက် ရသော အချိန် နှင့်

တည်ဆောက်

ရသော အချိန် လည်း ရှိ၏။ 4 ငို ရ သော အချိန် နှင့်

ရယ် ရ သော အချိန် လည်း ရှိ၏။ ညည်းတွား ရသော အချိန် နှင့်

ကခုန် ရသော အချိန် လည်း ရှိ၏။ 5 ကျောက် တို့ကို ဖြန့်ကြဲ ရ သော အချိန် နှင့်

စုသိမ်း ရသော အချိန် လည်း ရှိ၏။ ဘက်ယမ်း ရ သော အချိန် နှင့် ၊ မဘက်ယမ်း ဘဲ ခွဲခွါ ၍ နေရ

သော အချိန် လည်း ရှိ၏။ 6 ဆည်းပူး ရ သော အချိန် နှင့်

ဥစ္စာပျောက် ရ သော အချိန် လည်း ရှိ၏။ သိုထား

ရ သော အချိန် နှင့်

ပစ် လိုက် ရ

သော အချိန် လည်း ရှိ၏။ 7 အဝတ်ကို ဆုတ် ရ သော အချိန် နှင့်

ချုပ် ရ သော အချိန် လည်း ရှိ၏။ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ သော အချိန် နှင့် ၊ စကားပြော ရ သော အချိန် လည်း

ရှိ၏။ 8 ချစ် ရ သော အချိန် နှင့်

မုန်း ရ သော အချိန် လည်း ရှိ၏။ စစ်တိုက် သော အချိန် နှင့်

စစ်ငြိမ်း ရသောအချိန် လည်း ရှိ၏။ 9 လုပ်ကိုင် သော သူသည်ကြိုးစား အားထုတ်ရာတွင် ၊ အဘယ် ကျေးဇူး ရှိ သနည်း။ 10 လူ သား တို့ ကျင်လည် ရာဘို့

ဘုရား သခင်ပေး တော်မူသောပင်ပန်း ခြင်းအမှုကို ငါ ကြည့် မြင်ပြီ။ 11 ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို မိမိ

တို့အချိန် တန်မှ၊ လျှောက်ပတ် စွာ ဖန်ဆင်း တော်မူပြီ။ လူ

စိတ် နှလုံးကို လည်း

အနန္တ ကာလ၌ စွဲလန်း စေတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင် ၊ ဘုရား သခင်စီရင် တော်မူသော အမှု ကို၊ အစ

မှ အဆုံး

တိုင်အောင် ၊ လူ သည် စစ် ချမ်းမ ကုန်နိုင်။ 12 ရွှင်လန်း ခြင်းအမှုနှင့်

အသက်ရှင် စဉ် တွင်ကျေးဇူး ပြု ခြင်း အမှုမှတစ်ပါး အခြားသော အမှုအရာတို့၌၊ အကျိုး

ကျေးဇူးမ ရှိသည်ကို ငါသိ ၏။ 13 လူ တိုင်း စား သောက် ခြင်းငှါ ၎င်း ၊ မိမိ ကြိုးစား အားထုတ်သမျှ သော အမှု၌

ပျော်မွေ့ ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘုရား

သခင်၏ ကျေးဇူးတော် ကြောင့်သာ အခွင့် ရှိ၏။

14 ဘုရား သခင်ပြု တော်မူသမျှ သော အမှုသည် နိစ္စ ထာဝရဖြစ် သည်ကို ငါသိ ၏။ ထပ် ၍ မ ပြုနိုင်ရာ။

နှုတ် ၍

မ ယူနိုင်ရာ။ လူတို့သည် ရှေ့ တော်၌
 ကြောက်ရွံ့ မည် အကြောင်း ၊ ဘုရား သခင်ပြု တော်
 မူ၏။ ¹⁵ ဖြစ် ဘူးသောအရာ သည် ယခု
 ဖြစ် သောအရာ နှင့်
 တူ၏။ ဖြစ်လတုံသောအရာသည်လည်း၊ ဖြစ်ဘူးသော
 အရာနှင့်တူ။ လွန် ပြီးသောအရာတို့ကိုလည်း
 ဘုရား သခင်တောင်း ပြန်တော်မူ၏။ ¹⁶ ထိုမှတပါး၊ နေ
 အောက် မှာ တရား
 စီရင်ရာအရပ်
 ၌ အဓမ္မ
 အမှုရှိ သည်ကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ် ရာအရပ် ၌ ဒုစရိုက်
 ရှိ သည် ကို၎င်း ငါ မြင် ပြီ။ ¹⁷ ဘုရား သခင်သည်
 ဖြောင့်မတ် သောသူတို့၏အမှု နှင့်၊ မ
 တရားသောသူတို့၏အမှုကို စစ်ကြော စီရင်တော်မူမည်
 ဟု ငါအောက်မေ့ ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ခပ်သိမ်း သော
 အကြံ ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင် ရသော
 အချိန်ရှိ၏။ ¹⁸ လူ သား တို့နေရာကို ရည်မှတ်၍ ငါ
 အောက်မေ့သည်ကား၊ လူတို့ကို ဘုရား
 သခင်စုံစမ်း တော်မူမည် အကြောင်း နှင့်၊ သူ
 တို့သည် တိရစ္ဆာန် ကဲ့သို့ ဖြစ်သည် ကို သူ
 တို့သိမြင် မည်အကြောင်း ၊ နေရာကျသတည်း။ ¹⁹ လူ
 သား တွေ့ကြုံ သော အမှုကို တိရစ္ဆာန်
 တွေ့ကြုံ တတ်၏။ ထို

သူနှစ်ဦးတို့သည် တပါး တည်းသောအမှု ကို တွေ့ကြုံ
လျက် ၊ တဦး သေ သကဲ့သို့ တဦး သေ တတ်၏။ အလုံးစုံ
တို့သည် အသက် တမျိုး တည်းရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ၊ လူ
သည်တိရစ္ဆာန် ထက်

ထူးမြတ် သော အကြောင်း မ ရှိ။ အလုံးစုံ
တို့သည် အနတ္တ ဖြစ်ကြ၏။²⁰ အလုံးစုံ တို့သည် တခု
တည်းသောအရပ် သို့
ရောက် တတ်ကြ၏။ အလုံးစုံ
တို့သည် မြေမှုန့် ထဲက ဖြစ်
သည်နှင့်အညီ ၊ မြေမှုန့် ထဲသို့
ပြန် သွားတတ်ကြ၏။²¹ သို့ရာတွင်၊ အထက် သို့ တက်
သော လူ

သား ၏ ဝိညာဉ် ကို၎င်း၊ အောက် အရပ်မြေ သို့ ဆင်း
တတ်သော တိရစ္ဆာန် ၏ဝိညာဉ် ကို၎င်း ၊ အဘယ်သူ
သည် ပိုင်းခြား၍ သိ သနည်း။²² လူ သည်မိမိ ပြုမှု ရာ၌
ပျော်မွေ့ ခြင်းအမှုထက်

သာ၍ ကောင်း သောအမှုမ ရှိသည်ကို ငါသိမြင် ၏။
ထိုအမှုသည်သူ ၏ အဘို့
ဖြစ်၏။ သူသည် မိမိ
နောက် မှာ အဘယ်သို့ ဖြစ် လတံ့သည်ကို သိမြင်
မည်အကြောင်း ၊ အဘယ် သူဆောင် ခဲ့လိမ့်မည်နည်း။

4

¹ တဖန်တုံ ၊ နေ အောက် မှာ ပြု သမျှ သော ညှဉ်းဆဲ

ခြင်း တို့ကို ငါ ထပ်၍ဆင်ခြင် ၏။ ညည်းဆဲ ခြင်းကို ခံရ
သောသူတို့ သည် ငိုကြွေး သော်လည်း ၊ ချမ်းသာ ပေးနိုင်
သော သူမ

ရှိ။ ညည်းဆဲ တတ်သောသူတို့ သည် တန်ခိုး ရှိသဖြင့်
ချမ်းသာ ပေးနိုင်သောသူမ ရှိ။ ² သို့ဖြစ်၍ ၊ သေ လွန်
ပြီး သော လူ

သေသည် အသက်ရှင် သေးသော လူ
ရှင် ထက် သာ၍မင်္ဂလာရှိ သည် ဟု ငါ ဆို ရ၏။

³ သို့ရာတွင် တခါမျှ မ

ဖြစ်သေး သောသူ ၊ နေ

အောက် မှာ ပြု သောဒုစရိုက် ကိုမ မြင် သေးသောသူ
သည် ထို

နှစ်ဦး ထက် သာ၍မင်္ဂလာရှိ ၏။ ⁴ တဖန်

ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်းအမှုနှင့် ၊ ကောင်းမွန်

စွာ ပြီးစီးသောအမှု အလုံးစုံ

တို့ကို၎င်း၊ ထိုသို့

သော အမှု တို့ကြောင့်

သူတပါး

ငြူစူ ကြောင်းကို၎င်းငါဆင်ခြင် ၏။ ထို

အမှုအရာသည် အနတ္တ

အမှု၊ လေ

ကို ကျက်စား သောအမှုဖြစ်၏။ ⁵ မိုက် သောသူသည်
မိမိ
လက်ချင်း ပိုက် ထား၍ ၊ မိမိ

အသား ကို စား တတ်၏။ 6 ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်လျက်၊ လက်တဆုပ် တည်းသော ဥစ္စာသည် ပင်ပန်းစွာ လုပ်ခြင်း၊ လေ

ကို ကျက်စား ခြင်းနှင့် ယှဉ်လျက်၊ လက်နှစ်ဘက်၌ ပြည့်သော ဥစ္စာထက် သာ၍ကောင်း ၏။ 7 တဖန် ငါ ထပ်၍ ၊ နေ အောက် မှာအနတ္တ အမှုကို ဆင်ခြင် သော အရာဟူမူကား၊ 8 လူ သည်အဘော် အဘက်၊ သားသမီး ၊ ညီအစ်ကို မ ရှိ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်သော်လည်း၊ ကြိုးစား အားထုတ်၍

မ ကုန်နိုင်။ မိမိစည်းစိမ် ကိုမြင် ၍ မ

ရောင့်ရဲ နိုင်။ ငါ သည် ကိုယ်ကို ညှဉ်းဆဲ ၍ ၊ အဘယ်သူ အဘို့

ကြိုးစားအားထုတ်သနည်းဟု မမေးတတ်။ ဤ

အမှုအရာသည် လည်း

အနတ္တ အမှု၊ အလွန် ပင်ပန်းစေသောအမှုဖြစ်၏။ 9 လူ သည်တယောက် တည်းထက်

နှစ် ယောက် သာ၍ကောင်း ၏။ ကြိုးစား အားထုတ် လျှင် ၊ ကောင်း သော အကျိုး ကို

ရ တတ်၏။ 10 တယောက် လဲ လျှင်

တယောက်ထူ လိမ့်မည်။ တယောက် တည်းသောသူ လဲ လျှင်မူကား

အကျိုးနည်း ပြီ။ ထူ

သော သူမ ရှိ။ 11 လူသည် နှစ် ယောက်အတူအိပ် လျှင်

နွေး တတ် ၏။ တယောက် တည်းသောသူမူကား၊ အ
ဘယ် သို့နွေး နိုင် သနည်း။ 12 လူတယောက် သည် တ
ယောက်ကိုနိုင် လျှင်

ထို လူကိုနှစ် ယောက် ဆီးတား

နိုင်၏။ သို့

လွန်းတင်သော ကြိုး သည်လည်း

အလွယ် တကူမ ပြတ် တတ်။ 13 ဆုံးမ ခြင်းကို မ ခံ ၊

အသက်ကြီး ၍

မိုက် သော ရှင်ဘုရင်

ထက်၊ ပညာ

ရှိသောဆင်းရဲသား

သူငယ် သည် သာ၍

မြတ် ၏။ 14 ထိုသို့သော သူငယ်သည် ထောင် ထဲ
ကထွက်၍၊ နန်းတော် ပေါ် သို့ရောက် တတ်၏။ ထိုသို့
သောရှင် ဘုရင်မူကား ၊ အဘ အရိပ်အရာနှင့် နန်းထိုင်
သော်လည်း ၊ ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက် တတ်၏။ 15 နေ
အောက် မှာ ကျင်လည် သော သတ္တဝါ

အပေါင်း တို့သည် မင်း အရိပ်အရာ ကို ခံ ရသော ထို
ဒုတိယ

သူ ဘက် ၌ နေ

တတ်ကြသည်ကို ငါဆင်ခြင် ၏။ 16 ထိုမင်းအုပ်စိုး
သော သူ

အပေါင်း တို့ကို ရေထွက်

၍ မကုန်နိုင်။ နောက် လာသောသူတို့သည်လည်း ၊ ထို
မင်း ကို အား

မ ရဘဲနေကြလိမ့်မည်။ အကယ် စင်စစ်ထို အမှုအရာ
သည်လည်း

အနတ္တ အမှု၊ လေ

ကို ကျက်စား သောအမှုဖြစ်၏။

5

¹ ဘုရား သခင့်အိမ် တော်သို့

သွား သောအခါ ၊ သင့် ခြေ တို့ကို စောင့် လော့။ လူမိုက်
ပြု သောယဇ် ပူဇော်ခြင်းအမှုထက် ၊ တရားနာခြင်းအမှုကို
သာ၍ ကြိုးစားလော့။ လူမိုက် တို့သည် ကိုယ်အပြစ်

ကိုမ ဆင်ခြင် တတ် ကြ။ ² သင် ၏နှုတ် သည် သတိ

မ လစ်စေနှင့်။ ဘုရား

သခင့်ရှေ့ တော်၌ စကား

ပြောခြင်းငှါ ၊ သင် ၏စိတ် နှလုံးမ လျင် မမြန်စေနှင့်။
ဘုရား

သခင်သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌

ရှိတော်မူ၏။ သင် သည် မြေကြီး ပေါ် မှာရှိ၏။ ထို
ကြောင့် သင် ၏စကား မ များစေ နှင့်။ ³ အမှု များ သော
အားဖြင့်

အိပ်မက် မြင် တတ်သကဲ့သို့ ၊ စကား များ သော
အားဖြင့်

မိုက် သောသူ ၏အသံ ကို ကြားရ၏။ 4 ဘုရား သခင်
ထံ တော်၌ သစ္စာဂတိ

ပြု မိလျှင် ၊ သစ္စာဝတ်ကို မ

ဖြေ ဘဲမနေနှင့်။ မိုက် သောသူတို့ကို အားရနှစ်သက်
တော်မ မူ။ သစ္စာဂတိ

ပြုသည်အတိုင်း

ဝတ် ကို ဖြေလော့။ 5 သစ္စာဂတိ ပြု၍

ဝတ်ကိုမ ဖြေ ဘဲနေသည်ထက်၊ သစ္စာဂတိ

အလျှင်းမ ပြုဘဲနေသော်

သာ၍ ကောင်း ၏။ 6 သင် ၏နုတ် သည် သင် ၏ကိုယ်
ခန့်ခါ ၌ အပြစ်

မ ရောက်စေနှင့်။ အကျွန်ုပ်များ ပါပြီဟု၊ တမန်တော်
ရှေ့ မှာ ပြော ရသော အကြောင်းမ ရှိစေနှင့်။ ဘုရား

သခင်သည် သင် ၏စကား သံကို

အမျက် တော် ထွက်၍၊ သင် ပြုစု သော အမှု ကို
အဘယ်ကြောင့် ဖျက်ဆီး တော်မူရမည်နည်း။ 7 အိပ်မက်

များ ရာ၌ ၎င်း၊ စကား

များ ရာ၌၎င်း ၊ အချည်းနှီး သောအကြောင်းအရာပါ
တတ်၏။ သင် မူကား ဘုရား

သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ လော့။ 8 ကျေးရွာ ၌

ဆင်းရဲသား တို့ကို ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ တရား

လမ်း မှ လွဲ၍ ၊ မတရားသဖြင့် အနိုင်အထက် စီရင်
ဆုံးဖြတ်ခြင်းအမှုကို မြင်လျှင်၊ ထိုသို့သော အကြံရှိသည်

ကို အံ့ဩ

ခြင်း မ ရှိ နှင့်။ ကြီးမြင့် သော သူ တ ယောက် ကို တ
ယောက် ကြည့်မှတ်သကဲ့သို့၊ အကြီးဆုံး၊ အမြင့်ဆုံးသော
သူသည် ကြည့်မှတ်လျက်ရှိတော်မူ၏။ ⁹ မြေကြီး ကဖြစ်
သော စီးပွားသည်အလုံးစုံ တို့အဘို့

ဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင် သော်လည်း၊ လယ် ၏ ကျေးဇူး ကိုခံ
ရ၏။ ¹⁰ ငွေ ကိုတပ်မက် သောသူသည် ငွေ နှင့် အလိုဆန္ဒ
မ ပြေနိုင်။ စည်းစိမ် ကို တပ်မက် သော သူသည်
စည်းစိမ် တိုးပွားသော်လည်း မ ရောင့်ရဲနိုင်။ ထို

အမှုအရာသည် လည်း
အနုတ္တ ဖြစ်၏။ ¹¹ ဥစ္စာ တိုးပွား သောအခါ
စား ရသောသူတို့သည် လည်း တိုးပွား များပြားကြ၏။

ဥစ္စာ
ရှင်သည် မျက်စိ နှင့်ကြည့်ရှု ခြင်း ကျေးဇူးမှတစ်ပါး
အဘယ် ကျေးဇူး ရှိသနည်း။ ¹² အလုပ်လုပ် သောသူ
သည် များစွာ စား သည် ဖြစ်စေ ၊ အနည်းငယ် စားသည်
ဖြစ်စေ ၊ အအိပ် မြိန် တတ်၏။ ရတတ် သောသူ၏
စည်းစိမ် မူကား ၊ စည်းစိမ် ရှင်ကို

အအိပ်
ပျက် စေတတ်၏။ ¹³ စည်းစိမ် ရှင်သည် ကိုယ် အကျိုး
ပျက်သည်တိုင်အောင် ၊ စည်းစိမ် ကိုသိုထား ခြင်းတည်း
ဟူသော၊ နေ

အောက် ၌ အလွန် ဆိုးသောအမှုအရာကို ငါမြင် ပြီ။
¹⁴ ထို စည်းစိမ် သည် မကောင်း သောအမှု အားဖြင့်

ပျောက်ပျက် တတ်၏။ စည်းစိမ်ရှင်မြင် သော သား
 သည် လည်း
 လက်ချည်း နေရ၏။ 15 သို့မဟုတ်၊ စည်းစိမ် ရှင်သည်
 အမိ
 ဝမ်း ထဲက
 အလျှင်း မပါဘဲ ထွက် လာသကဲ့သို့ ၊ ထိုနည်းတူ ပြန်
 သွား
 ရမည်။ ကြိုးစား အားထုတ်၍
 ရ သောဥစ္စာ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ လက် နှင့် စွဲကိုင် လျက် ယူ
 ၍မ သွားရ။ 16 သူသည်လာ သကဲ့သို့ အလျှင်းမခြား
 နားဘဲ၊ သွား
 ရ သော အမှုအရာ သည် အလွန် ဆိုးသော အမှုအရာ
 ဖြစ်၏။ လေ
 ကို ရအံ့သောငှါ
 ကြိုးစား အားထုတ်သောသူသည် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိ
 သနည်း။ 17 သူ ၏နေ့ရက် ကာလကို မှောင်မိုက် ၌
 လွန် စေ တတ်၏။ များစွာ သောနှောင့်ရှက် ခြင်း၊
 ညှိုးငယ် ခြင်း၊ အမျက် ထွက်ခြင်းကို ခံရ၏။ 18 ငါ သိ
 မြင်သောအရာဟူမူကား ၊ စား သောက် ခြင်း အမှု၊ နေ
 အောက် ၌ ဘုရား
 သခင်ပေး တော်မူသောအသက် ရှည်သမျှ ကာလ
 ပတ်လုံး၊ ကြိုးစား အားထုတ်၍
 ရ သောအကျိုး၌ ပျော်မွေ့ ခြင်းအမှုကို ပြုကောင်း ၏။
 လျောက်ပတ် ၏။ ထို

အမှုသည် လူ
 ၏အဘို့ ဖြစ်၏။ 19 ဘုရား သခင်ပေး သနားတော်မူ
 သောစည်းစိမ် ဥစ္စာ ကိုရသော လူတိုင်း မိမိ အဘို့ ကိုခံ ၍
 ဝင်စား ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ကြိုးစား အားထုတ်ရာ၌
 ပျော်မွေ့ ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ဘုရား
 သခင်ကျေးဇူးတော် ကြောင့်
 အခွင့် ရှိ၏။ 20 လွန် သောနေ့ရက် ကာလကို များစွာ မ
 အောက်မေ့
 ရ။ စိတ် နှလုံးရွှင်လန်း သောအခွင့်ကို
 ဘုရား သခင်ပေး သနားတော်မူ၏။

6

1 လူ တို့တွင်
 အတွေ့များ ၍ ၊ နေ အောက် ၌ ငါမြင် ရသော
 အမှုဆိုး ဟူမှုကား၊ 2 အလို ဆန္ဒရှိသမျှ ပြေလောက်
 အောင် စည်းစိမ် ဥစ္စာ ဂုဏ် အသရေကို ဘုရား
 သခင်ပေး သော်လည်း ၊ ခံစားရသောအခွင့်ကိုပေး
 တော်မမူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တိုင်မခံစားရ။ မ
 ဆိုင်သော သူတပါးဝင်၍ ခံစား
 ရသောအမှု သည် အနတ္တ
 အမှု၊ ဆိုး သောအမှု ဖြစ်၏။ 3 လူ သည် နှစ် ပေါင်းများ
 စွာ အသက် ရှည်၍ ၊ သား တရာ ပင် ရှိငြား သော်လည်း၊
 အလို
 ဆန္ဒမ ပြည့်စုံဘဲ၊ သဂြိုဟ် ခြင်းကို မ

ခံရ ဘဲ သေသွားလျှင်၊ ထိုသူ
ထက်
ပျက် သော ကိုယ်ဝန်သည်သာ၍ မြတ် ၏။⁴ အကြောင်း
မူကား၊ ပျက် သော ကိုယ်ဝန်သည် အချည်းနှီး ပေါ်
လာ၏။ မှောင်မိုက် ထဲ မှာ ထွက် သွား၏။ သူ့
အမည် ကား၊ မှောင်မိုက် နှင့် ဖုံးလွှမ်း လျက် ရှိ
လိမ့်မည်။⁵ နေ ကိုလည်း မ မြင် ရ။ အဘယ်အရာကို
မျှမ သိ ရ။ သို့သော်လည်း ၊ အရင်ဆိုသောသူထက်
သာ၍ချမ်းသာ ရ၏။⁶ အကယ်၍ အရင်ဆိုသောသူသည်
အနှစ်
နှစ် ထောင် အသက်ရှင် သော်လည်း ၊ အကျိုး ကျေးဇူး
မ ရှိ။ အလုံးစုံ
တို့သည် တခု
တည်းသောအရပ် သို့
သွား ရကြသည် မ
ဟုတ်လော။⁷ လူ ကြိုးစား အားထုတ်သမျှ တို့၌ ဝမ်း
ဘို့ သာ ကြိုးစားအားထုတ်သော်လည်း၊ စား
ချင်သောစိတ် မ
ပြေ နိုင်။⁸ ပညာရှိ သောသူသည် မိုက် သောသူထက်
အဘယ် ကျေးဇူး ရှိသနည်း။ အသက်ရှင် သောသူများ
ရှေ့
မှာ ကျင့်ကြံ ပြုမူ တတ် သော ဆင်းရဲသား ၏
အကျိုးကျေးဇူး ကား အဘယ်သို့ နည်း။⁹ ကိုယ်တိုင်
တွေ့မြင် ခြင်း အကျိုး သည် လောဘ

ပြန်ပွားခြင်း အကျိုးထက် သာ၍ကြီး၏။ ထို
 အမှုအရာသည် အနတ္တ
 အမှု၊ လေ
 ကို ကျက်စား သော အမှု ဖြစ်၏။ 10 ရှိသမျှ သော
 အခြင်းအရာများကို မှတ်သား နှင့် ပြီ။ လူ
 ၏အခြင်းအရာ သက်သက်ဖြစ်သည်ကို သိ
 ရ၏။ လူ
 သည် မိမိ
 ထက်
 တန်ခိုး ကြီးသောသူနှင့်
 မ ပြိုင် နိုင် ရာ။ 11 အနတ္တ တိုးပွား စရာအကြောင်း
 များပြား သည် ဖြစ် ၍၊ လူ
 သည် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိသနည်း။ 12 အရိပ် ကဲ့သို့ လွန်
 တတ်သော အနတ္တ
 အသက်
 ကာလ ပတ်လုံး၊ လူ
 ၌ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော အရာ
 ကို အဘယ်သူ သိ နိုင်သနည်း။ နေ
 အောက် ၌ လူ
 နောက် မှာ ဖြစ် လတံ့သော အမှု အရာတို့ကိုလည်း၊
 အဘယ်သူ ပြော နိုင်သနည်း။

7

1 ကောင်း သောအသရေ သည် နံ့သာ
 ဆီထက် သာ၍ကောင်း ၏။ သေ

ရသောနေ့ သည်လည်း
 ဘွားမြင် သောနေ့
 ထက် သာ၍ကောင်း၏။ ² မသာ အိမ် သို့
 သွား ခြင်းသည်၊ ပွဲခံ ရာအိမ် သို့
 သွား ခြင်းထက် သာ၍ကောင်း ၏။ အကြောင်း မူကား၊
 လူ
 ခပ်သိမ်း တို့သည် မသာအိမ်၌ လမ်း ဆုံးရ ကြ၏။
 အသက်ရှင် လျက်ရှိသောသူတို့လည်း၊ အသင့်နှလုံး
 သွင်းမိ ကြလိမ့်မည်။ ³ ပြုံး ရယ်ခြင်းထက်
 ဝမ်းနည်း ခြင်း သည်သာ၍ကောင်း ၏။ အကြောင်း
 မူကား၊ မျက်နှာ ညှိုးငယ် သော အားဖြင့် နှလုံး
 သာ၍ကောင်း တတ်၏။ ⁴ ပညာရှိ သောသူတို့၏နှလုံး
 သည် မသာ
 အိမ် ၌
 ရှိ၏။ မိုက် သောသူတို့၏ နှလုံး မူကား ၊ ပျော်မွေ့ ခြင်း
 ပြုရာ အိမ် ၌ ရှိ၏။ ⁵ လူမိုက် သီချင်း ဆိုသောစကား
 ကို နားထောင် သည်ထက် ၊ ပညာရှိ ဆုံးမ သောစကားကို
 နားထောင် သော် သာ၍ကောင်း ၏။ ⁶ အကြောင်း မူကား၊
 မိုက် သောသူ၏ ရယ် ခြင်း သည် အိုး
 အောက် ၌ ဆူး
 ပင်ကိုလောင်သောအသံ နှင့်
 တူ၏။ ထို
 အမှုအရာသည်လည်း

အနုတ္တ ဖြစ်၏။ 7 အကယ် စင်စစ်၊ ညဉ့်ခဲ ခြင်းသည်
ပညာ

ရှိ သောသူကို ရှုံး
စေတတ်၏။ တံစိုး

သည်လည်း

စိတ် နှလုံးကို ယိုယွင်း စေတတ်၏။ 8 အမှု ၏အဆုံး
သည် အစ

ထက် သာ၍ကောင်း ၏။ သည်းခံ တတ်သော သဘော
ရှိသောသူသည် မာန

ကြီး သော သူထက် သာ၍ကောင်း ၏။ 9 အမျက် ထွက်
သည်တိုင်အောင် စိတ် မ တိုနှင့်။ အမျက် သည် မိုက် သော
သူ၏

စိတ်နှလုံး၌

နေရာ ကျတတ် ၏။ 10 ရှေး ကာလ သည် ယခုကာလ
ထက်

အဘယ် ကြောင့်သာ၍ကောင်း သနည်းဟုမ မေး နှင့်။
ထိုသို့မေး လျှင်၊ ပညာ

တရားအတိုင်း မေး သည်မ ဟုတ်။ 11 ပညာ သည်
အမွေ ဥစ္စာကဲ့သို့ ကောင်း ၍ ၊ နေ ကို မြင် သောသူတို့
အား

ကျေးဇူး ပြုတတ်၏။ 12 အကြောင်း မူကား၊ ပညာ

သည် ကွယ်ကာ တတ် ၏။ ငွေ သည်လည်း

ကွယ်ကာ တတ်၏။ ပညာ

အတတ် သည် အဘယ်သို့မြတ် သနည်း ဟူမူကား၊

ပညာ

အတတ်ကို ရ

သောသူသည် အသက် ကိုလည်း ရတတ်၏။ 13 ဘုရား သခင်၏ အမှု တော်ကိုဆင်ခြင် လော့။ ကောက် စေတော် မှုသောအရာ ကိုအဘယ်သို့ ဖြောင့် စေ နိုင် သနည်း။

14 ကောင်းစား သည်ကာလ ၌

ဝမ်းမြောက် လော့။ ဆင်းရဲ ခံရသည်ကာလ ၌

ဆင်ခြင် လော့။ လူ

သည် မိမိ

နောက် မှာ ဖြစ် လတ္တံ့ သော အမှုအရာ ကို သိ မည်အကြောင်း၊ ဘုရား သခင်သည် ကောင်းစားခြင်း နှင့် ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်း အလှည့်လှည့်ပေးတော်မူ၏။

15 ငါ သည် အချည်းနှီး နေသောကာလ

၌

ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို တွေ့မြင် ပြီ။ ဖြောင့်မတ် သောသူသည်မိမိ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၌

ဆိုးရှုံး ကြောင်းကို၎င်း ၊ အဓမ္မ လူ သည် မိမိ

အဓမ္မ အမှု၌

အသက်ရှည် ကြောင်းကို၎င်းငါမြင် ၏။ 16 လွန်ကျူး စွာ မ

ဖြောင့်မတ် နှင့်။ လွန်ကျူး စွာ ပညာ

မ ရှိနှင့်။ အဘယ် ကြောင့်ကိုယ်အကျိုး ကို ဖျက်ချင် သနည်း။ 17 လွန်ကျူး စွာမ ဆိုးညစ် နှင့်။ မ

မိုက် နှင့်။ အချိန်

မ ရောက် မှီ အဘယ် ကြောင့်သေ ချင်သနည်း။¹⁸ ဤ စကားကို စွဲလန်း ကောင်း ၏။ လက် မ လွတ် နှင့်။ ဘုရား

သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူသည် ခပ်သိမ်း သော အမှု ထဲက ထွက်မြောက် လိမ့်မည်။¹⁹ မြို့ ထဲ မှာနေ သောသူရဲ့ တကျိပ် ထက်

ပညာရှိ သောသူတယောက်သည် ပညာ

အားဖြင့် သာ၍တန်ခိုး ကြီး၏။²⁰ အပြစ် မ ပါဘဲ ကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့်

သောသူ

တော်ကောင်းတစုံ တယောက်မျှ မြေကြီး ပေါ်မှာ မ ရှိ။

²¹ သူတပါးပြောသမျှ သော စကား

တို့ကို မ

မှတ် နှင့်။ သို့ပြုလျှင်၊ ကိုယ် ကျွန် ကျိန်ဆဲ သောစကား ကို ကြား လိမ့်မည်။²² သင်သည်ကိုယ်တိုင် သူတပါး တို့

ကိုအဖန်ဖန် ကျိန်ဆဲ ကြောင်း ကို၊ ကိုယ် စိတ်နှလုံး ထဲ မှာသိ ၏။²³ ဤ အမှုအရာအလုံးစုံ တို့ကို ငါသည်ပညာ တရား အားဖြင့် စုံစမ်း ပြီ။ ပညာ

နှင့်ငါပြည့်စုံမည်ဟုဆို သော်လည်း ၊ ပညာ သည် ငါ နှင့် ဝေး ၏။²⁴ ဝေး သောအရာ ၊ အလွန်နက်နဲ သောအရာကို အဘယ်သူ ရှာ၍ တွေ့ နိုင်သနည်း။²⁵ ပညာ တရားနှင့်

အကျိုး အကြောင်းကို ရှာဖွေ စစ်ဆေး ၍

သိ နားလည်ခြင်းငှါ ၎င်း ၊ မိုက် စွာကျင့်ခြင်း၏ အပြစ်

နှင့်

ရူး ခြင်း၏အပြစ်ကို သိ

နားလည်ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ငါနှင့်ငါ့ နှလုံး သည် ဝိုင်း
ညီ၍ ကြိုးစားလေပြီ။²⁶ ကျော့ကွင်း နှင့် ပိုက်ကွန် တို့ကို
ကြံစည် ပြင်ဆင်၍ ကြိုးနှင့်ချည်နှောင် တတ်သော မိန်းမ
သည်၊ သေ

ခြင်းထက်

သာ၍ခါး သည်ကို ငါ တွေ့ ပြီ။ ဘုရား

သခင်စိတ် တွေ့ တော်မူသောသူသာလျှင်၊ ထိုမိန်းမ

လက် နှင့်

လွတ် လိမ့်မည်။ အပြစ် ပြုတတ်သောသူကိုကား ၊ ဘ
မ်းမိ လိမ့်မည်။²⁷ ဓမ္မဒေသနာဆရာ

ဆို သည်ကား ၊ ငါ ရှာ ၍

မ တွေ့

သေး

သောအရာ ကို တွေ့ အံ့သောငှါ၊ တခု

နောက်

တခု စစ်ဆေး ချင့်တွက်သောအခါ၊²⁸ ယောက်ျား တ

ထောင် တို့တွင်

တယောက် ကို ငါတွေ့ ပြီ။ မိန်းမ တထောင်တို့တွင်

တယောက်ကိုမျှ ငါမ တွေ့။²⁹ ငါတွေ့ သောအရာ တခု

တည်းဟူမှုကား ၊ ဘုရား သခင် သည် လူ

ကိုဖြောင့်မတ် အောင် ဖန်ဆင်း တော်မူသော်လည်း ၊

လူ တို့သည် များ ပြားသော အကြံအစည် တို့ကို ရှာဖွေ

ကြံစည်ကြပြီ။

8

1 အဘယ်သူ သည် ပညာရှိ သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သနည်း။
နက်နဲ သော အနက်ကို အဘယ်သူ နားလည် သနည်း။
ပညာသည် ပညာရှိသောသူ၏ မျက်နှာကို ထွန်းလင်း စေ
တတ်၏။ ထိုသူ

၏ မျက်နှာ သည် အထူးသဖြင့် ရဲရင့် သောအဆင်း
ရှိတတ်၏။ 2 ဘုရားသခင် ဧရေတော်၌ ပြုသောသစ္စာ
ကို ထောက် ၍၊ ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်ကို စောင့် လော့။

3 သမ္မာ သတိလစ်၍

အထံ တော်မှမ ထွက် နှင့်။ မ

ကောင်းသောအမှု ကို မဆွဲမကိုင်နှင့်။ အလိုတော် ရှိ
သည် အတိုင်း

စီရင် တော်မူမည်။ 4 ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်၌

တန်ခိုး ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သို့ ပြု သနည်း
ဟု အဘယ်သူ ဆို ရာ သနည်း။ 5 အမိန့် တော်ကိုစောင့်
သောသူသည် ရာဇဝတ် နှင့်

လွတ် လိမ့်မည်။ ပညာရှိ သောသူ၏ စိတ်နှလုံး သည်
လည်း ၊ ကာလ အချိန်ကို၎င်း၊ စီရင် ရသောအခွင့်ကို၎င်း
သိမြင် တတ်၏။ 6 လူကြံစည် သမျှ အဘို့ ၊ ကာလ အချိန်
နှင့်

စီရင် ရသော အခွင့်ရှိ ၍ ။ သို့သော်လည်း ၊ လူ သည်
အလွန် ဆင်းရဲ ခြင်းကို ခံရ၏။ 7 နောက်ဖြစ် လတံ့သော

အရာ ကိုမ သိ။ အဘယ်သို့ ဖြစ် လတံ့သည်ကို တစုံတ
ယောက်မျှမပြော နိုင်ရာ။ ⁸ နိဝိညာဉ် ကို အစိုးရ၍

ချုပ် ထားနိုင်သော လူ
တယောက် မျှမရှိ။ သေ

ချိန် ရောက်သောအခါ တန်ခိုး မ ရှိ။ ထို
စစ်မှု ထဲက

ထွက် စရာ အခွင့်မ ရှိ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုသော်လည်း၊
ဒုစရိုက် သည် ထိုအမှုထဲက မ

ကယ် မနှုတ်နိုင်။ ⁹ ဤ အမှုအရာအလုံးစုံ တို့ကို ငါတွေ့
မြင် ပြီ။ နေ

အောက် မှာပြု လေသမျှ တို့ကို ဆင်ခြင် ပြီ။ မိမိ
အကျိုးပျက် အောင်

တယောက် ကို တယောက် အုပ်စိုး သောအချိန် လည်း
ရှိ၏။ ¹⁰ ထို မှတပါး၊ သန်ရှင်း ရာအရပ် ဌာနတော်သို့
သွား

လာသောအမေ့ လူတို့သည် သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းခံရကြောင်း
ကို ၎င်း၊ အမေ့

ပြု ဘူးသောမြို့ ၌
သူတို့ကိုအဘယ်သူမျှ

မအောက်မေ့ ကြောင်းကို ၎င်းငါမြင် ပြီ။ ထို
အမှုအရာသည်လည်း

အနုတ္တ ဖြစ်၏။ ¹¹ အမေ့ အမှု ကို အလျင်အမြန်
စစ်ကြော ၍၊ ဒဏ်

မ ပေးသောကြောင့် ၊ လူ သား တို့သည် အဓမ္မ
 အမှုကို ပြု
 ခြင်းငှါ ၊ ခိုင်မာ စွာ သဘော ထားကြ၏။¹² အဓမ္မ လူ
 သည် အကြိမ်တရာ တိုင်အောင်အဓမ္မ
 အမှုကိုပြု ၍ ၊ အသက် တာရှည်သော်လည်း ၊ ဘုရား
 သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့သည် ရှေ့ တော်၌
 ကြောက်ရွံ့ သောကြောင့် ၊ ကောင်း သောအကျိုးကိုခံရ
 ကြမည်ဟု ငါ အမှန် သိ ၍ ။¹³ အဓမ္မ လူကား၊ ဘုရား
 သခင်ရှေ့ တော်၌
 မ ကြောက် မရွံ့သောကြောင့် ၊ ကောင်း သောအကျိုး
 ကို မ
 ခံရ။ အရိပ် နှင့် တူသော မိမိ
 အသက်လည်း မ ရှည် ရ။¹⁴ မြေကြီး ပေါ် မှာ ဖြစ်
 တတ်သော အနတ္တ
 အမှု တပါးဟူမူကား၊ အဓမ္မ
 လူပြုသောအမှု ကြောင့်
 ခံ ထိုက် သည်အတိုင်း ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူအချို့
 တို့သည် အပြစ်ကိုခံရ ကြ၏။ ထိုနည်းတူ ၊ ဖြောင့်မတ်
 သောသူ ပြုသောအမှု
 ကြောင့်
 ခံ ထိုက် သည် အတိုင်း ၊ အဓမ္မ လူအချို့ တို့သည်
 အကျိုးကိုခံရ ကြ၏။ ထို
 အမှုအရာသည်လည်း

အနုတ္တ ဖြစ် သည်ဟု ငါ့သဘော ရှိ၏။ 15 ထိုအခါ
ပျော်မွေ့ ခြင်းအမှုကို ငါ ချီးမွမ်း ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ လူ့

သည်နေ အောက် မှာ စား
သောက် ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ ခြင်း အမှု ထက် သာ၍
ကောင်းသောအမှု မ

ရှိ။ နေ
အောက် မှာ ဘုရား

သခင် ပေး သနားတော် မူသော အသက် ကာလ ဌာ
ကြိုးစားအားထုတ်၍ ရသောအကျိုး တို့တွင်၊ ထိုအကျိုး
ကိုသာ အမြဲခံရ၏။ 16 လူအချို့တို့သည် တနေ့

နှင့် တညဉ့်လုံး မ အိပ် ဘဲ နေတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပညာ
တရားကို သိ

ခြင်းငှါ ၎င်း၊ မြေကြီး ပေါ်မှာပြု သောအမှု များကို
ကြည့်ရှု ခြင်းငှါ ၎င်း ၊ ငါသည် ကိုယ် နှလုံး ကို နှိုးဆော်
၏။ 17 ဘုရား သခင်ပြုတော်မူသောအမှု အလုံးစုံ တို့ကို
ငါကြည့်ရှု သောအခါ ၊ နေ အောက် မှာ ပြု သောအမှု များ
ကို လူ

သည် စစ် ၍ မ ကုန်နိုင်။။ ကြိုးစား ၍

စစ် သော်လည်း ၊ အကုန်အစင်မ သိ နိုင်။။ ထိုမျှ မက၊
ပညာရှိ သောသူသည် ငါသိမည်ဟု ကြံ သော်လည်း ၊
အကြံ မ မြောက်နိုင်ရာ။

9

1 အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော အမှု အရာအလုံးစုံ တို့ကို ငါ သည် စုံစမ်း ခြင်းငှါ ဆင်ခြင် ရသည်ကား၊ ဖြောင့်မတ် သောသူနှင့်

ပညာရှိ သောသူတို့သည် သူ

တို့ပြုသောအမှု

များနှင့်တကွ ၊ ဘုရား သခင်၏ လက် တော်၌

ရှိ ကြ၏။ ချစ် တော် မှု သော လက္ခဏာ ကို ထင်ရှား သမျှ သော အမှု အရာ အားဖြင့် အဘယ်သူ မျှ မ သိနိုင်။

2 ခပ်သိမ်း သောသူတို့ သည် ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာတို့ နှင့် ဆက်ဆံ ကြ၏။ တရား

သောသူနှင့်

မ တရား သောသူ၊ ကောင်း သောသူနှင့်

မကောင်းသောသူ၊ စင်ကြယ် သောသူနှင့်

မ စင်ကြယ်သောသူ၊ ယဇ် ပူဇော်သောသူနှင့်

ယဇ် မ ပူဇော်သောသူ၊ အပြစ် မရှိသောသူနှင့်

အပြစ် ရှိသောသူ၊ ကျိန်ဆို သောသူနှင့်

ကျိန်ဆို ခြင်းကို ကြောက်

သောသူတို့သည် တခု တည်းသောအမှုနှင့် တွေ့ကြုံကြ တတ် ၏။ 3 နေ အောက် မှာ ပြု သမျှ သောအမှု၌ ပါသော ဝမ်းနည်း

စရာဟူမှုကား ၊ ခပ်သိမ်း သောသူတို့သည် တခု

တည်း သောအမှု နှင့် တွေ့ကြုံရကြ၏။ အကယ် စင်စစ်

လူ သား တို့ ၏ စိတ် နှလုံးသည် ဒုစရိုက် သဘောနှင့်ပြည့် ၏။ အသက်ရှင်

စဉ်အခါ ၊ သူ တို့သည် ရူး

သောစိတ် ကို စွဲလမ်း၍ ၊ နောက် တဖန် သေ သွားတတ် ကြ၏။ 4 အသက်ရှင် သော လူစုအပေါင်း နှင့်

ဆိုင် သေး သောသူသည် မြော်လင့် စရာရှိ ၏။ အသက် ရှင် သောခွေး

သည် သေ

သောခြင်္သေ့ ထက်

သာ၍ကောင်းမြတ် ၏။ 5 အသက်ရှင် သောသူသည် မိမိသေ

ရမည်ကို သိ

၏။ သေ

သောသူမူကား၊ အဘယ် အရာကိုမျှ မ သိ။ အကျိုး အပြစ်ကိုလည်း မ ခံရ။ သူ

ကိုလည်း

မေ့လျော့ တတ် ကြ၏။ 6 သူ ၏ချစ် ခြင်း၊ မုန်း ခြင်း၊ ငြူစူ ခြင်းလည်း

ပျောက်ပျက်

၏။ နေ

အောက် မှာ ပြု သမျှ သောအမှု၌

သူတပါး နှင့်

ရာနှော ၍ မ ဆိုင်ရ။ 7 သွား လော့။ ဝမ်းမြောက် သော စိတ်နှင့်

အစာစား
 လော့။ ရွှင်လန်း သောစိတ် နှင့်
 စပျစ်ရည် ကို သောက်
 လော့။ သင် ပြုသောအမှု တို့ကို ဘုရား
 သခင်ဝန်ခံ တော်မူ၏။ 8 သင့် အဝတ် လည်း ၊ အစဉ်
 ဖြူစင် ပါလေစေ။ သင့် ခေါင်း သည်လည်း နံ့သာ
 ဆီမ ခန်း မခြောက်စေနှင့်။ 9 နေ အောက် မှာ ပေး
 သနားတော်မူသောအနတ္တ
 အသက် ကာလပတ်လုံး ၊ သင်ချစ် သောမယား နှင့်
 ရွှင်လန်း စွာ အသက် ကာလကို လွန်စေလော့။ ဤရွှေ့
 ကား၊ အသက်ရှင် ၍
 နေ အောက် မှာကြိုးစား အားထုတ်ရာ၌
 သင် ခံရသောအကျိုး ပေတည်း။ 10 ဆောင်ရွက် စရာ
 အမှုရှိသမျှ ကိုကြိုးစား အားထုတ် ၍ ဆောင်ရွက် လော့။
 အကြောင်း မူကား၊ သင် ယခု သွား ၍ ရောက်ရလတုံ
 သောအရပ်
 တည်းဟူသော မရဏာ
 နိုင်ငံလုပ်ဆောင် ခြင်းမ ရှိ။ ကြံစည် ခြင်းမရှိ။ သိပ္ပံ
 အတတ် မရှိ။ ပညာ မရှိပါတကား။ 11 တဖန်
 နေ အောက် မှာရှိသော အမှုအရာတို့ကို ငါပြန် ၍
 ကြည့်ရှု သောအခါ၊ လျင်မြန် သောသူသည် ပြိုင် ၍
 ပြေးသော်လည်း မ နိုင်တတ်။ ခွန်အား ကြီးသောသူသည်
 စစ်တိုက် ၍

မ အောင်တတ်။ ပညာရှိ သောသူသည် ဝစ္စာ မ
 စား တတ်။ ဉာဏ် ကောင်းသောသူသည် စည်းစိမ် ကို
 မ
 ရတတ်။ လိမ္မာ
 သော သူသည် သူတပါးရှေ့၌ မျက်နှာ မ ရတတ်။
 ခပ်သိမ်း သောသူ တို့၌
 ကာလ အချိန်စေ့ခြင်း၊ အဆင်သင့် ခြင်းရှိသည်အတိုင်း
 ဖြစ် တတ်သည်ကို ငါမြင် ၏။ 12 လူ သည် မိမိ
 ကာလ အချိန်ကိုမ သိ တတ်။ ဘေး
 ပြု ရာ ပိုက်ကွန် အုပ်မိ သော ငါး ကဲ့သို့ ၎င်း၊
 ကျော့ကွင်း ၌
 ကျော့မိ သော ငှက် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ လူ
 သား တို့သည် ဘေး
 ပြုရာ ကာလ
 ထဲသို့
 အမှတ်တမဲ့ ရောက် ၍
 ကျော့မိ တတ်ကြ၏။ 13 နေ အောက် မှာ ငါတွေ့မြင် ၍
 ချီးမွမ်း ဘွယ်သော ပညာ
 ဟူမူကား၊ 14 မြို့သား နည်း သောမြို့ ငယ် တမြို့ရှိ၏။
 ကြီး သော ရှင် ဘုရင်တပါးသည်လာ ၍ ၊ ထိုမြို့ ပြင် မှာ
 ကြီးစွာ သော တပ် တို့ကို တည် ၍ ဝိုင်း ထား၏။ 15 ထိုမြို့
 ၌ နေ သောဆင်းရဲသား ပညာရှိ
 တယောက်သည် မိမိ
 ပညာ အားဖြင့် ထိုမြို့ ကို ကယ်တင် ၏။

သို့သော်လည်း ၊ ထို ဆင်းရဲသား ကို အဘယ်သူ မျှမ
အောက်မေ့။ 16 ထိုအခါ

ငါဆို သည်ကား၊ ပညာ
သည် ခွန်အား ထက်

သာ၍ကောင်းမြတ် ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ဆင်းရဲ သော
သူ၏ ပညာ

ကို မထိမဲ့မြင် ပြုတတ်ကြ၏။ သူ
၏စကား ကို နား

မ ထောင်တတ်ကြ။ 17 အုပ်စိုး သောသူသည် မိုက် သော
သူတို့တွင်

ကြွေးကြော်

သောအသံကို နားထောင်ကြသည်ထက် ၊ ငြိမ်ဝပ် ရာ၌
ပညာရှိ ပြောသောစကား ကို သာ၍နားထောင် တတ်

ကြ၏။ 18 ပညာ သည် စစ် လက်နက် ထက် သာ၍ကောင်း
မြတ် ၏။ ဒုစရိုက် ကိုပြုသောသူသည်လည်း ၊ ကောင်း

သော အမှုအများ ကို ဖျက်ဆီး တတ်၏။

10

1 အထုံသမားလုပ် သော နံ့သာ

ဆီကို သေ

သော ယင်ကောင် သည် နံ

စေသကဲ့သို့၊ အနည်းငယ် သောအမိုက်

သည် ပညာ

နှင့်ဂုဏ် အသရေထင်ရှား သောသူကို ထိုအတူ ဖြစ်စေ
တတ်၏။ 2 ပညာရှိ သောသူ၏ နှလုံး သည် မိမိ

လက်ျာ လက် ၌

ရှိ၏။ မိုက် သော သူ၏နှလုံး မှုကား ၊ မိမိ လက်ဝဲ
လက်၌ ရှိ၏။ 3 မိုက် သောသူသည်လမ်း ၌ သွား စဉ်တွင်
ပင် သတိ

လစ်

၍ ၊ ငါသည် လူမိုက် ဖြစ်၏ဟု ခပ်သိမ်း သောသူတို့
အား

ပြော တတ်၏။ 4 မင်း သည် သင့် ကို စိတ်ဆိုး လျှင် ၊
ကိုယ် နေသင့်ရာ အရပ် မှ မ

ရွေ့ နှင့်။ သည်းခံ ခြင်းသည် ကြီး သောအပြစ် ကို ဖြေ
တတ်၏။ 5 မင်း မှားယွင်း ခြင်းအားဖြင့် ဖြစ် တတ်သော
၊ နေ အောက် ၌ ငါမြင် ရသောအမှု ဆိုးဟူမှုကား၊ 6 မိုက်
သောသူတို့သည် မြင့် သောအရပ်၊ သူဌေး

တို့ သည် နိမ့် သောအရပ်၌

ထိုင် ရသောအမှု၊ 7 ကျွန် တို့သည် မြင်း ကိုစီး၍

မှူးမတ် တို့သည် ကျွန်

ကဲ့သို့ မြေ ပေါ် မှာ ခြေဖြင့်သွား ရသောအမှုကို ငါမြင်
လေပြီ။ 8 တွင်း ကို တူး

သောသူသည် ထို

တွင်းထဲသို့

ကျ လိမ့်မည်။ ခြံ ကိုဖျက် သောသူသည် မြေ ကိုက်
ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ 9 ကျောက် တို့ကို ရွှေ့ သောသူသည်

ဖိ
 ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ထင်း ခုတ် သောသူသည်လည်း
 ရှုန လိမ့်မည်။ 10 ပုဆိန် တုံး သောအခါ မ
 သွေး ဘဲနေလျှင် သာ၍အားထုတ် ရမည်။ ပညာ
 သည် အမှုဆောင် ရသောအခွင့် ကိုပေး ၍
 ကျေးဇူး ကြီး၏။ 11 မြေ သည် ပြုစား ခြင်းကိုမ ခံ။
 ကိုက် မိလျှင်
 အလမ္ပယ် သမား ကျေးဇူး မ ရှိ။ 12 ပညာရှိ သော
 သူ၏စကား သည် လျှောက်ပတ် ၏။ မိုက် သောသူ၏
 နှုတ် မူကား
 သူ့ ကိုယ်ကိုမျို တတ်၏။ 13 သူ ၏စကား အစ သည်
 မိုက် ခြင်း၊ အဆုံး
 သည် အပြစ် ပြုတတ်သော ရူး ခြင်းဖြစ်၏။ 14 မိုက်
 သောသူသည် စကား
 များ တတ်၏။ သို့သော်လည်းဖြစ် လတံ့သောအရာ ကို
 လူ
 သည်မ ပြော နိုင်ရာ။ လူ
 နောက် ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်လတံ့သည်ကို အဘယ်သူပြော
 နိုင်သနည်း။ 15 မြို့ သို့ သွား သောလမ်းကို
 မ သိ သော သူကဲ့သို့မိုက် သော သူသည် ကြိုးစား
 အားထုတ်သော်လည်း ၊ သူတပါး တို့ကို ပင်ပန်း စေ
 တတ်၏။ 16 ငယ်သား အစိုးရ ၍
 မှူးမတ် များအချိန်မဲ့နံနက် စောစောစားသောက် တတ်
 သောပြည် သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ 17 မင်းသား အစိုးရ ၍

၊ မှူးမတ် တို့သည် လွန်ကျူး စွာ မ
 စားမသောက်ဘဲ၊ အချိန်တန် မှ အားဖြည့် ခြင်းငှါ
 သာ၊ စားသောက် တတ်သော ပြည် သည် မင်္ဂလာ
 ရှိ၏။ ¹⁸ အလွန်ပျင်းရိ ခြင်းအားဖြင့် အိမ်သည် ဆွေးမြေ့
 တတ်၏။ လက် နှင့်မ ပြုပြင်ဘဲနေလျှင်
 အိမ် မိုးယို တတ်၏။ ¹⁹ ပျော်မွေ့ ခြင်းငှါ ပွဲ ကိုလုပ်
 တတ်၏။ စပျစ်ရည် သည်လည်း
 ရွှင်လန်း စေတတ်၏။ ငွေ မှုကား ၊ အရာရာ ၌ နိုင်
 တတ်၏။ ²⁰ ရှင် ဘုရင်ကို စိတ် ဖြင့် မျှ
 မ ကျိန်ဆဲ နှင့်။ လူကြီး
 ကို အိပ် ခန်း ထဲ ၌မ ကျိန်ဆဲ နှင့်။ မိုဃ်း ကောင်းကင်၌
 ကျင်လည်သော ငှက် သည် ထိုအသံ
 ကို ဆောင်သွား လိမ့်မည်။ ပျံ တတ်သော အကောင်
 သည် ထိုအမှုကို ဘော်ပြ လိမ့်မည်။

11

¹ သင် ၏အစာ ကို ရေ
 ပေါ်မှာပစ် ချလော့။ ကာလ
 ကြာမြင့် မှ တဖန်တွေ့ လေဦးမည်။ ² လူခုနစ် ယောက်မ
 က၊ ရှစ် ယောက်တို့အား
 ဝေမျှ
 လော့။ မြေ ပေါ်မှာအဘယ် အမှု ရောက် မည်ကို သင်
 မ သိ။ ³ မိုဃ်းတိမ် တို့သည် မိုဃ်းရေနှင့်ပြည့် သောအခါ

မြေ ပေါ်မှာရွာ တတ်၏။ သစ်ပင် သည် တောင် ဘက်
သို့

လဲ သည်ဖြစ်စေ ၊ မြောက် ဘက်သို့ လဲသည်ဖြစ်စေ၊
လဲ

သောအရပ် ၌ နေရာ ကျ၏။ 4 လေ ကိုမှတ် တတ်သော
သူသည်မျိုးစေ့ကိုမ ကြဲ။ မိုဗ်းတိမ် တို့ကို ပမာဏ

ပြုတတ်သောသူသည် လည်း စပါး ကိုမ ရိတ်ရာ။ 5 နံ
ဝိညာဉ် သွားရာလမ်း ကို၎င်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် သော မိန်းမ
ဝမ်း ၌ အရိုး တို့သည် အဘယ်သို့ တိုးပွား သည်ကို၎င်း မ

သိ နိုင်သကဲ့သို့ ၊ အလုံးစုံ တို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသော
ဘုရား သခင်၏အမှုတော် တို့ကို မ

သိ နိုင်။ 6 နံနက် အချိန်၌

မျိုးစေ့ ကိုကြဲ လော့။ ညဦး

အချိန်၌

လည်း

မ ကြဲ ဘဲမ နေနှင့်။ အကြောင်း မူကား၊ အဘယ်
အရာ သည် အကျိုး ရှိမည်ကို၎င်း၊ နှစ်ပါး စလုံးတို့သည်
အညီအမျှ အကျိုး ရှိမည်ကို၎င်းမ သိ နိုင်။ 7 အကယ်
စင်စစ်အလင်း သည်ချို ၏။ နေ

ရောင်ခြည် ကိုမြင် ၍

ပျော် ပါးစရာရှိ၏။ 8 သို့ရာတွင် ၊ လူ သည်အသက်တာ
ရှည် ၍

အစဉ်

ရွှင်လန်း သော်လည်း ၊ မှောင်မှိုက် ကာလ ကို အောက်မေ့ ပါစေ။ ထိုကာလ ကြာမြင့် လိမ့်မည်။ ဖြစ် လတံ့ သမျှ တို့သည် အနတ္တ သက်သက် ဖြစ် ကြ၏။

⁹ အချင်းလူပျို ၊ အသက် ပျိုသောအခါ

ပျော်မွေ့ လော့။ အသက် ပျိုစဉ် ကာလတွင် စိတ် ရွှင်လန်း ခြင်း ရှိလော့။ ကိုယ် အလို ရှိရာလမ်း နှင့် ၊ ကိုယ် ဉာဏ်ပြသော လမ်းသို့လိုက်လော့။ သို့ရာတွင် ၊ ထိုအမှု အလုံးစုံတို့ကို ဘုရား

သခင်စစ်ကြော ၍ ၊ သင့် ကို အပြစ်ပေး တော်မူမည် ဟု အောက်မေ့ လော့။ ¹⁰ သို့ဖြစ်၍ ၊ စိတ် ညှိုးငယ် ခြင်း အကြောင်း နှင့် ၊ ကိုယ်

ဆင်းရဲ ခြင်းအကြောင်း ကို ပယ်ရှား လော့။ အသက် ငယ် ခြင်းအရာနှင့်

အရွယ် ပျိုခြင်းအရာသည် အနတ္တ ဖြစ်၏။

12

¹ ငါ နေ၍ မ

ပြော နိုင်ဟုဆိုရသော ကာလ

သည် မနီး၊ ဆိုး

သောကာလ မ ရောက် မှီ၊ ယခုအသက် ပျိုစဉ်အခါ ပင်၊ သင့် ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောအရှင်ကို အောက်မေ့ လော့။ ² နေ နှင့် အလင်း ၊ လ နှင့် ကြယ် တို့သည် ကွယ်၍ မိုဃ်း ရွာပြီးမှ ၊ အထပ်ထပ်ရွာတတ်သော ကာလမရောက် မှီ အောက်မေ့လော့။ ³ ထိုကာလ ၌

အိမ် စောင့် တို့သည် တုန်လှုပ် ၍ ၊ ခိုင်ခံ့ သော
သူ တို့ သည် အားလျော့ ကြလိမ့်မည်။ ဆန် ကြိတ်
သောသူတို့သည် နည်း သောကြောင့် ရပ် ကြ လိမ့်မည်။
ပြတင်းပေါက် ဖြင့်

ကြည့် သောသူတို့ သည် အလင်း ကွယ်ကြလိမ့်မည်။
4 ကြိတ် သံ လျော့ သောအခါ ၊ လမ်း နား မှာ တံခါးရှက်
တို့သည် စေ့

လျက် ရှိ လိမ့်မည်။ ငှက် သံ ကို ကြားသောအခါ ၊
စောစောထ လိမ့်မည်။ သီချင်း သည်မ အပေါင်း တို့ သည်
အသံ သေးကြလိမ့်မည်။ 5 ထို ကာလ၌ မြင့် သောအရာ
တို့ကို ကြောက် ကြ လိမ့်မည်။ လမ်း ၌ ဘေး တွေ့မည်ဟု
ထင်ကြလိမ့်မည်။ ဗာတံ

ပင်ပွင့် လိမ့်မည်။ ကျိုင်းကောင် သည် မိမိ
၌မိမိ လေးလိမ့်မည်။ အလို
ဆန္ဒလျော့ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ လူ
သည်ထာဝရ နေရာ သို့
သွား ဆဲရှိ၍ ၊ ငို ခြင်းသည် တို့သည် လမ်း တို့၌
လှည့်လည် ကြ၏။ 6 ငွေ ကြိုး ပြုတ် ခြင်း၊ ရွှေ ဖလား
ကဲ့ ခြင်း၊ စမ်းရေ တွင်း ၌

ရေပုံး ပေါက် ခြင်း၊ ရေကျင်း နား မှာစက်ကျိုးခြင်း
အခြင်းအရာတို့သည် ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ 7 ထို ကာလ၌
မြေမှုန့် သည် နေရင်းမြေ သို့ ၎င်း၊ ဝိညာဉ် သည် အရင်
ပေး တော်မူသောဘုရား သခင်ထံသို့ ၎င်း ပြန် သွားရ

လိမ့်မည်။ ⁸ အနတ္တ သက်သက်၊ အလုံးစုံ
 တို့သည် အနတ္တ
 ဖြစ် ကြသည်ဟု ဓမ္မဒေသနာဆရာ
 ဟော ၏။ ⁹ ဓမ္မဒေသနာဆရာ သည် ပညာရှိ သည်
 အတိုင်း ၊ ပရိသတ် တို့အား ပညာ
 အတတ်ကို သွန်သင် လေ့ရှိ၏။ လုံ့လ
 ဝိရိယပြုလျက်
 များစွာ သော သုတုတံ
 စကားတို့ကို ရှာဖွေ ၍စီရင်၏။ ¹⁰ ဓမ္မဒေသနာဆရာ
 သည် နားထောင် ဘွယ်သော စကား
 ကိုရှာ ၍ ၊ ရေးထား ချက်စကားသည် ဖြောင့်မတ် သော
 စကား၊ သိမ္မာ
 စကား ဖြစ်၏။ ¹¹ ပညာရှိ သောသူ၏စကား သည်
 တုတ်ချွန် နှင့်
 ၎င်း၊ တပါး တည်းသော သိုးထိန်း ကြီးအပ်ပေး တော်
 မူ၍ ၊ ပရိသတ် အုပ်တို့ ရိုက် ထားသောသံချွန် နှင့် ၎င်း
 တူ၏။ ¹² တဖန်တုံ ၊ ငါ့ သား ၊ ထိုသို့သောစကားအားဖြင့်
 ဆုံးမ ခြင်းကိုခံ လော့။ စာ
 များကိုစီရင် ၍ မကုန်နိုင်။ စာကိုကြိုးစား၍ ကြည့်ရှု
 ခြင်းအမှုသည်၊ ကိုယ် ကိုနှောင့်ရှက် သောအမှုဖြစ်၏။
¹³ အချုပ်အခြာ စကား ဟူမူကား၊ ဘုရား
 သခင် ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ ၊ ပညတ် တော် တို့ ကို
 စောင့်ရှောက် လော့။ ဤ
 ရွှေ့ကား၊ လူ

နှင့် ဆိုင် သော အမှုအရာ အလုံး အစုံ တို့ကို ချုပ်ခြာ
 သတည်း။¹⁴ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရား
 သခင်သည် ခပ်သိမ်း သော ဝှက်ထား ခြင်းမှစ၍ ၊
 အလုံးစုံ သောအမှု ၊ ကောင်း
 မကောင်း ရှိသမျှ တို့ကို စစ်ကြော ၍၊ တရားသဖြင့်
 စီရင် တော်မူလတံ့သတည်း။

မြန်မာကျမ်းစာ

**The Holy Bible in the Burmese language of
Myanmar, Judson version of 1840**

Public Domain

Language: မာ (Burmese)

Translation by: Adoniram Judson

2024-02-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source
files dated 15 Feb 2024

5602fb7e-6c4f-5434-acb0-8e67903ea45f